

ארצות הברית

אורה לא נוחה

סילבר סיטי היא עיר קטנה (אוכלוסייה 5044) ושקטה, במדינת ניו-מקסיקו שבדרום ארצות הברית. זהו מרכז מסחרי ונמל, מר קף חוות ובתי הבראה ומרגוע. אולט ב' שבועות האחרונים נשברה השלחה שציינה את המקום. תושבי העיר החלו נושאים ריי בים ואקדחים, שלא לדבר על פרצופים זועפים. הסיבה: בסביבותיה צולם סרט בשם מלח האוי. הסרט, שמומן על ידי ה' איגוד המקצועי של עובדי המכרות, הטהנות והמשפחות, קבוצה שתוארה כ"קומוניסטית", סולקה מאחד האיגודים הגדולים של העוב' דים באמריקה (סי. אי. או.), הופק על ידי אנשי הוליווד לשעבר, שפוטרו מעבודותיהם הם לאחר שסרבו להודות או להכחיש את שייכותם למפלגה הקומוניסטית.

סרטים

סיראנו דה ברודאק

סיראנו סביניון דה ברודאק היה אחד האנשים הססגוניים ביותר במאה (17) ס' ג'ונית. הוא היה כן מחזן גאסקוניה, שבדרום צרפת, שבא לפאריס לעסוק תקופה ארוכה במקצוע המיוחד לבני האצילים: חימה. חי רוי ויידו להברה, שגם כתב את הביוגרפיה שלו, ידע לספר כי סיראנו לחם פעם ב-100 איש ויכל להם.

קרוב לוודאי כי הדורקרב ההמוני, אחד מ' רבים בהם לקח סיראנו חלק, נתגלע כאשר מישהו העליב את חוטמו של הטייפן המימי. חה. לסיראנו היה אף גדול ביותר שעשה את נעליו רגיש מאד ועלבוניות. רק לאדם אחד כעולם היה מותר לדבר בשבחו — או נגדתי — של החוטם. האיש הזה היה: סיראנו עצמו שדבר אודותיו בלשון נמי לצת.

כי סיראנו היה גם משורר, מחזאי וסופר. מולייר הגדול בכבודו ובעצמו לא התבייש לחקות, ב תעלולי סקאפן שלו, כמה תמו' ניות מתוך הקומדיה של סיראנו. יצירות ה' פרווה שלו הן סאטירות המזכירות במידה דכה את מסעי גוליבר. ספר שנכתב במאה שלאחר זו שבה חי סיראנו.

למעשה מן הכחות. אדמון רוסטאן (1868 — 1918), המשורר והמחזאי הצרפתי, גילה כי דמותו של סיראנו צופנת בחובה אפשריות דרמטיות עצומות, עשה את המשו' רר מגודל-החוטם דמות מרכזית במחזה "קו' מיהרואי" שנשא את שם גבורי.

כאשר עלה המסך לראשונה על סיראנו דה ברודאק, היתה זו קומדיה עליונה, בעי' לת טוף עצוב, בת חמש מערכות, שהצריכה המוני משתתפים וחמש תפאורות הוליוודי' דיות.

כאשר, כעבור שנים רבות, הוצג הסרט האמריקאי המבוסס על המחזה המפורסם, ראו הצופים הצצה של 100 רגע, בקירוב, בתפאורות ההולמות תיאטרון בעל אפשי' ריות טכניות בינוניות.

כי מפיץ עצמאי סטאנלי (בת הגבורים) קריימר הציג את הסרט באמצעים מצומ' צמים ביותר, ניסה לנצל ביחוד את כוכבו, השחקן הקוסטה-ריקאי חוזה פרה, המסה, בהצלחה מועטה, לגבור על תפקיד שהוא למעלה מכחותיו.

ללא הלידה רומנטית. פרה, שקבל עביו מבצעו בסרט את פרס האקדמיה בהר' ליבוד, העלה, לפני שנים אחדות את המחזה על אחת מבמות ניו-יורק, וזה להצלחה ניכרת. קריימר הציג לפרר לחזור על התפקיד בפני המצלמה, נענה. התוצאה: תיאטרון מצולם שאיננו מצולם כהלכה ואינו תיאטרון משובח.

פרר אף אינו נעזר בשחקנים משובחים. מאלא פאוארו, בתפקיד דודתו רוקסאנה, ש' הוא איהב אותה אהבה עזה, אך מותר עליה לטובת איש צעיר ממנה, לא הצליחה לשות לתפקיד את ההילה הרומנטית ההכרחית לו. גם האחרים בלהקה אינם מבריקים בתפקידים מזרימים.

סיראנו דה ברודאק הוא מחזה המבוסס, ברובו, על המלה המדור' ברת (הוא כתוב במקורו, בחרוזים, מכיל משחקי מלים). התרגום ל' אנגלית השחית חלק ניכר מיופיו של המקור ומעט היופי שהותיר לפליטה הוש' חת בתרגום לעברית.

פסק דין: אשם

פסק דין: אשם הוא סרט בילוש המנסה להיות אנושי, אלא שטבעו של סרט מן הסוג הזה אינו מרשה לו להיות כזה. עלילת בני' לוש דומה למשחק שחמט וגבוריה דומים לכלי המשחק. כל נסיון לשות להם סבך תסביכים אנושיים נידון מלכתחילה לכשלון. בסרט בילוש הברטישה הזה מסופר על זעיר בורנגי לונדוני, ארתור גרום (רקס האריסון) נשוי (לילי פאלמר) ואב לשתי ילדות, המסתבך באהבהים עם רקדנית צעיר' רה.

הפתעה לא מעניינת. כאשר רוצה פסיכופאטי ממת את הרקדנית, נאשם גרום, עקב מסיבות שונות, ברצת, מובא לדין וני' דון למות בתליה. איך מסתיימת העלילה, זוהי הפתעה הפחות מעניינת שבהפתעות הלא מעניינות אשר בסרט.

במאי הסרט ניסו בכל כחותיהם להר' אות את סכלם של כל הגבורים המסכנים, עובדה שלא נענה ללבו של איש מן הצופים, שכל התענינותם התרכזה בנקודה אחת: איך ייתגלה וייתפס הרוצח. כיוון שדווקא נקו' דה זו מאכזבת, מאכזב הסרט כולו.

המלכה-לשעבר נארימן ביום חתונתה רומן על לב שבור

במרחב

מבעד למסך החול

האריה אינו שבע

לפני שבוע עוד שפעו עתוני המערב תשכחות (עם או ללא סייגים) למוחמד נגיב, האיש החוק של המרחב, אשר ישליט — כך קיוו — סוף סוף סדר בחלק עולם זה, ישתף פעולה עם המערב. הסכמו עם בריטני' יה על עתיד הסודאן, שהיה למעשה ויתור גדול של בריטניה כלפיו, הובא כראיה ל' רוח החדשה ביחסי המערב והמרחב הערבי. גם בעית הסואן, באותו אור ורדרד, נראתה פתורה — אם כי לא לגמרי, הרי לפחות עקרונות: האנגלים יפנו את האזור, המצרים (ויתר חברות הליגה הערבית) יצטרפו ל' ברית הגנה מערבית, צבאות הברית יחזרו לאזור האסטרטגי. הכל יהיה בסדר. השבוע השתנתה, אט-אט, הנימה האופטימי' מית. נגיב תואר פתאום כאריה מאולף אשר מניחים לו ללקק את היד והוא רוצה לטי' רוף את כל הזרוע. דרישתו שהאנגלים יפנו את אזור התעלה ללא כל תנאי מקדם נראד כאילו הצדימה את האנגלים. אחרי הויתור שלהם בסודאן, סברו, חייב נגיב עצמו לחתור על משהו בשאלת הסואן.

ולא זה בלבד — לגבי הסודאן לא הראה נגיב כל רחשי תודה לאנגלים, כאילו לא ידע כלל כי היה ויתור מצדם. כמה מנהי' גיט דרום-סודאניים, שחתמו בשעתו על הס' כם עם מצרים, נעצרו, בפקודת המושל ה' כללי סיר רוברט האו. היה זה, לכאורה, עניין פנימי הנוגע רק לסיר רוברט. אך נגיב סבר אחרת.

הוא שיגר לחרטום משלחת בת שלושה עורכי-דין לערוך חקירה. המושל, סיר רוברט האו, אסר עליה לטוס לדרום. נגיב הקים מיד צעקה גדולה: האנגלים הפרו את החו' זה, מתעללים בסודאנים האומללים. יש ל' פטר את סיר האו.

האנגלים לא נבהלו. אלו מחאות חסרות יסוד, הודיעו. "סיר האו לא הפר כל חוזה, המנהיגים שנעצרו שוחררו מיד. מוטב היה אילו היה נגרל נגיב מעיין קודם בהסכמים שהוא חתם עליהם, בסרם יצעק כי הצד השני הפר אותם. אילו עשה זאת, היה קורא בסירוש כי למושל הכללי ישנן עדיין סמכויות אות לסודאן, בעוד שלוש שנים. עד אז, מתכחן המושל להשתמש בסמכויותיו בכל עת שיחפוץ."

מצרים

אס' 2 לשעבר

„אהבתנו לא היתה אהבה רגילה.

בת אדם. סרט דאני אנושי גדול אור' דות נערה, בת בלתי-חוקית המביאה לעולם ילד בלתי חוקי.

בקצרה

פאוסט. פרושו המזוהר של רנה קלייר לאגדה העתיקה אודות הפרופסור הוקן ש' זכה בנעורים מחודשים. מישל סימון, גיראר פיליס.

חוזר פרה (סיראנו) קומדיה על אף ארוך

נס במילנו. סרטו החשוב של חי' טורוי (נגבי האופנים) דה-סיקה, אודות עוני, אושר ועושר. לכל חסידו סרטוב.

ועדות חקירה של הסינאט האמריקאי ערכו חקירות רבות שזיכו את הוליווד בתואר „אדומה" מרוב אנשי קולנוע שהיו קשורים בתקופה כלשהי למפלגה הקומוניס' טית או לרגונים ליברליים.

Advertisement for a film. It features a stylized logo with the Hebrew word 'העולם' (The World) and 'מחזיק' (Holder). Below the logo, it lists the film 'בת אדם' (A Human Being) by 'פאוסט' (Paolus) and 'נס במילנו' (We are in the world). The text is arranged in a grid-like format within a rectangular frame.

בעיני לא היה פארוק גבר יפה וחזק בלבד. הוא סימל את כל סגולות האבירות והאצילות... מן המבט ה' דאשון נשבע לבי אימונים אליו לעד. נארימן, טיפורה של מלכה.

השבוע נראה כי, כאהבות אחרות כה רבות. נסתיימה גם אהבתה הגדולה של נארימן למלך פארוק באכזבה. וודה, מוסטפא כמאל סאדק, הודיע, נקמה, כי המלכה לשעבר ביקשתו לנקוט בצעדים הדרושים לחשגת גט מפארוק.

מהדורה חדשה. כאשר הגיעה, לפני קרוב לחודש, אסילה סאדק, אמה של נארימן, לחיילתו של פארוק הגולה, ברומא. נפוצה השמועה כי נשלחה עליידי נגיב להחזיר את המלכה ובנה התינוק, אחמד פואד. אחרת, אמרה השמועה, יבטל נגיב את המשטר ה' מלוכני, יכריזו על רפובליקה במצרים.

יחסו העיוני והנגרז של פארוק לחמותו הפתיע אף את מקרוביו, הרגילים לגילויי הזלזול והויהרה של פארוק לאנשים רבים. נחילת השבוע שעבר עזבה אסילה את בית נארימן, בדרכה חזרה למצרים. אתה יצאה בתה נארימן.

לעונתאי שדה התעופה שרצו לדעת מה עומד מאחרי הנסיעה, הודיעה רק שהמלכה לשעבר יוצאת לביקור בשויץ. דברי פארוק היו גלויים יותר. מיד לאחר המראת המטוס הכריז דוברו כי המלך לשעבר מוסר את עצמו לרצון אללה, רמו כי נארימן נפרדה ממנו סופית, הצהיר בכל תוקף כי המלך הינוקאי שאר עם אביו „ויהי מה".

שיבתה של נארימן למצרים עלולה לסבך במצקת את המצב השורר ביחס לבני המלכות. כאשר הודח פארוק והוערמו לא אשתו ה' ראשונה, פרידה, שבוות והערצה, העתונות כיוונה אליה את אהדת הקהל. שיבתה של נארימן תאלץ את הקהל המצרי להחליט מי משתי המלכות לשעבר היא הזכאית לאהדתו.

אילו החזירה נארימן אתה את אחמד פואד, היתה מקבלת מעמד רשמי, כמלכה-אם. אולם בואה לבדה יוכה אותה רק לתואר „אשה מס' 2 לשעבר".

שאלת המעמד לא הדאיגה, על כל פנים, את עתוני מצרים. הם ניצלו את ההזדמנות לפרסום שורה ארוכה של מאמרים „אמיתיים" על היחסים בין פארוק ונארימן. שבועון אחד, אחר טאעה, אף הציג לה לפרסם, תמורת תשלום כיד המלך, סיפור תולדותיה כאשת פארוק. אם תסכים, עתידה להופיע מהדורה חדשה של טיפורה של מלכה. מאת נארימן סאדק, מתוקנת וערכה רגילה.